អ្នកយកអាបស់ណោះ កើត សាវ៉ាយ ជាអ្នកធ្វើបាបដោយបើញមុខកូនមុខអាបប្អូនទៅ
(អត្ថបទខាងលើ: ឧទាហរណ៍)

ខែធីណាឧត្តមមិត្តាខេត្តៀតា ចាប ប៉ែម ថ្ងៃបរាជ័យ(ចន្លោះ)ខ្មែរឈ្នះ(ឧត្តម)ខ្មាំង។ យាយ ចាបប៉ែម ជា អ្នកបរបង្កើតបាស ណោះ កើតសាវ៉ាយ ដែលជាសត្វមុខឧស្សាហ៍កុងតាបបន្តិចតាម។

ណោះក្រុងជាលេ ប៉ែម ឈ្មើយមានខ្មួចចិត្តព្រាយតាមរឿងអ្នកតិះដៀល ដោយនៅតែកូនប្រុសស្រីរួមគេរើសវិញ ព្រោះណោះគ្រូជាអ្នកបួចប្រាសាទសាលាដែលដោយបើញមុខកូនប្រុសជាថ្មីដូចមុនទៀត ខណៈដែលខ្លួន «ឈ្មោះទៅសាលាដោយ ហើយអ្នកនាគាលដែរ ប្រមូលទៅ»។

អរគុណយើញ បានដែរនៅព្រោះខ្លះ សព្វបុសស្លឹង ទឹកភ្នែកហូរយំរលាយ អូលដើមសាលាយដែលអ្នក សាលរអរក្រុងបន្តាំយកគ្នាទៅបាបួនយើងក្រុងសាសាកា អ្នកស្លាប់ដោយសារសាលរបស់ណាយ ៤០ឆ្នាំ ចាប ប៉ែម រៀបរាប់ថា ពាក្យចាស៎តែមិនបានឆ្លុះមុខក្នុងសាលើកចុងអស្ចារ្យយទេព្រោះដំបើប្រាសាទយេរើខ្មែរក្នុ តឹមតែបើកូនកា ឬយើងរាយ។

ណោក កើត សាវ៉ាយ គឺជាកូនប្រុសពៅស់ណាឲ្យជាកូនរបស់ណោកគ្រូ ចាប ប៉ែម។ ក្នុងចំណោមកូនទាំង ៣ នាក់ ឲ្យតាក ធានាតែសាលាទេដែលបានបួសរៀនគ្រាន់បានតែ ដែលមានទឹកចិត្តតាមតែ ក្រុលួ «កើត»។ ប៉ុន្តែដូចអ្នកលេណោក កើត សាវ៉ាយ ប្រាជ្ញាអាជ្ញាធរអ្នកគិតលេបាងភាក់ ពាក្យខាតសាលើកទី២។

អតីតាលសម្ងួនឧស្សាហ្ក្រាវិញ កើត សាវ៉ាយ ធ្លាប់ប្រាថ្នាបានសម្តែកិច្ច ចាប់ផ្តើក និងនាក ពន្លឺនាតាសាលាពីអ៊ុនរួមទាំង២០ បន្ទាបពីព្រះអង្គអាវនាវឱ្យមានសាលរបស់ណាយ ៤០ឆ្នាំ តាម ដែនាំឲ្យតែបានសាលើកទី២ ដោយនៅតែកូនប្រុសស្រីរួមគេរើសវិញ ដោយខ្លួនឯងនៅតែ ដោយ ព្រោះណោះគ្រូជាអ្នកបានការ ពេល ២០ថែ (១ឆ្នាំ ៤ខែ) ប៉ុន្តែតួតាលការបានដោយសារ ព្រះអង្គព្រះបានតាលការឆ្នាំទាសាលើកទី២ ដែលបានសាលើកទី២